

מ"ת 56087/02/17 - מדינת ישראל נגד א ב

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 56087-02-17 מדינת ישראל נ' ב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 73620/2017

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	א ב (עציר)

המדינה ע"י ב"כ עו"ד מתביעות לכיש

המשיב ע"י עו"ד שי גבאי

החלטה

כתב האישום

1. ביום 26.2.17 הוגש כתב אישום נגד הנאשם המייחס לו שני אישומים. באישום הראשון מיוחסות לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בן זוג, 3 עבירות איומים, 2 עבירות היזק לרכוש במזיד, תקיפת בן זוג וגניבה. באישום השני מיוחסות לו עבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים.

2. על פי האישום הראשון, ביום 16.2.2017 בשעה 03:00 הגיע הנאשם לבית המתלוננת במושב ***, שם היא מתגוררת עם ילדיה ונכנס אל הבית.

הנאשם ראה שם את המתלוננת עם גבר אחר, שעזב את המקום לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו.

בהמשך, ביקשה המתלוננת מהנאשם שיצא מהבית, אך הוא בתגובה תפס אותה בידי, הושיבה על הספה והיכה אותה בסטירות ואגרופים בראשה, תפס אותה בצווארה תוך שהוא ממלמל "איך הזדיינת איתו, איך בגדת בי" והמתלוננת מלטפת אותו ומנסה להרגיעו.

הנאשם המשיך לתקוף את המתלוננת בכך שהוריד את מכנסיה ותפס אותה בחוזקה באיבר מינה, כשהוא אומר לה: "ככה זיין אותך".

בהמשך, הנאשם בעט במתלוננת, תפס את שיערה וגרר אותה בכל הבית עד לחדר השינה, פתח את ארון הבגדים, זרק את כל הבגדים, לקח כותונת לילה והצית אותה, תוך שהוא אומר למתלוננת "עם זה שכבת איתו?"

הנאשם איים על המתלוננת ואמר לה "אני אשרוף אותך, את הבית עם הילדים" ואף היכה אותה ואיים עליה בזמן שהוא מחזיק בידו סכין ומכוון אותה אליו ואומר: "בא לי למות".

בהמשך, ראה בנה של המתלוננת את הנאשם מכה את אימו והמתלוננת ביקשה ממנו שיזמין משטרה והנאשם

בתגובה איים עליו: "אם תזמין משטרה אני ארצח אותה" וחסף לו את הפלאפון מהיד.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה מתחת לעינה וסימנים אדומים בחזה וברגלה. הנאשם גרם נזק לכותונת, שבר שולחן שהיה במרפסת ונטל מארנקה של המתלוננת סכום של 1,450 ₪, אשר הושבו למתלוננת רק בתחנת המשטרה ולבקשת השוטר.

על פי האישום השני, הנאשם הפר תנאים מגבילים שנקבעו בהחלטת כב' השופטת סבין כהן מיום 17.2.2017, במסגרת מ"י 35403-02-17. על פי הנטען, ביום 20.2.2017 הפר הנאשם הוראה חוקית בכך שהתקשר למתלוננת ושלח אליה הודעות טקסט, בהן רשם: "נשברתי סופית, לא רוצה לחיות יותר, שברת אותי לרסיסים בלי הפסקה חרדות לכל החיים, מלא דמעות, מלא מלא, רעידות בגוף, רק חייב שתדעי, שבור לרסיסים".

בהמשך ולאחר שהמתלוננת התלוננה על הפרה, הגיעו השוטרים לעצור את הנאשם והוא איים על אימו בנוכחותם, בכך שאמר לה: "מילה שלי ברגע שאני משתחרר אני מתאבד חכי תראי תשכחי ממני".

3. המדינה עתרה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו בנימוק כי בשים לב למיוחס לנאשם, קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של הציבור בכלל ואת ביטחונו של המתלוננת בפרט, באם ישוחרר. כמו כן, נטען כי הנאשם ביצע את העבירות בעוד המתלוננת בהריון, כשילדיה הקטינים בבית ובנה בן ה - 11 צופה במתרחש. הנאשם אובססיבי וקנאי למתלוננת ויש חשש ממשי שיפגע בה ובעצמו אם ישוחרר. המדינה עתרה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים גם בנימוק, כי קמה בעניינו חזקת מסוכנות, מאחר ומדובר בעבירת אלימות בבן משפחה וכי מתווספת גם העילה של חשש להימלטות מן הדין, מאחר והנאשם הפר תנאים מגבילים, יום לאחר ששוחרר. כמו כן, לחובתו עבר פלילי המייחס לו הרשעה אחת מיום 4.4.2012, בגין בעילת קטינה מתחת לגיל 14.

עוד נטען, כי לאור נסיבות ביצוע העבירה, הרי שאין חלופה הולמת שתנטרל את הסכנה הנשקפת מן המשיב מלחזור ולבצע את המיוחס לו בכתב האישום.

בנוסף, המדינה עתרה לחלט את הערבות העצמית עליה חתם המשיב.

דין מיום 26.2.2017

4. ביום 26.2.2017 ועוד בטרם צילם את חומר הראיות, ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט לבחון אפשרות לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר. הבקשה נדחתה, בין היתר על יסוד החלטת בית המשפט המחוזי שניתנה במסגרת עמ"י 53816-02-17 וקבעתי, כי על פני הדברים יהיה מקום לדון בחלופת מעצר במקרה זה לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן. בנוסף, קיבלתי את בקשתו החלופית של ב"כ הנאשם, כי תינתן חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו נוכח אינדיקציות לקיומה של בעיה בתחום הנפשי.

חוות דעת פסיכיאטרית דין מיום 6.3.17

5. ביום 5.3.17 הוגשה חוות דעת ולפיה הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין, תוך ציון כי מדובר שמוכר למערכת הפסיכיאטרית, ללא שאובחן כלוקה במחלת נפש, אינו נמצא במעקב או טיפול פסיכיאטריים.

נמצא, כי לאחר תום ההליך המשפטי יש לבצע הערכה פסיכיאטרית נוספת על מנת לבחון צורך במעקב או טיפול פסיכיאטרי אמבולטורי.

6. בעקבות קבלת חוות הדעת, טען ביום 6.3.17 ב"כ הנאשם, כי קיימת חולשה בתשתית הראייתית אשר בעטיה יש מקום לשקול שחרור הנאשם לחלופה המוצעת - מעצר בית מלא בבית סבתו בנתניה, תחת פיקוח הוריו, וקבלת טיפול פסיכיאטרי בקהילה. ב"כ הנאשם טען טיעון ארוך וממושך לראיות. טענותיו בתמצית הן:

א. ההפרה המיוחסת לנאשם לא היתה ממוקדת למתלוננת אלא הוא שלח הודעות רבות לכל מכריו בהן הביע מצוקה וביקש סיוע וזאת על רקע מצבו הנפשי.

ב. הנאשם צעיר, כבן 25. לחובתו הרשעה ישנה, בגין עבירה שביצע בהיותו בן 18 ובמסגרת המעצר באותו התיק היה קורבן לתקיפה מינית מאז הוא סובל מבעיות נפשיות, אובחן כסובל מ- PTSD ומטופל תרופתית.

ג. הנאשם אכן הגיב בחריפות לאחר ש"תפס" את המתלוננת באמצע אקט מיני עם גבר אחר. תגובתו נבעה ממצבו הנפשי ומהרקע הנפשי שלו.

ד. הודעות המתלוננת מתפתחות כאשר בהודעה הראשונה מיום 16.2.17 אין איזכור לעניין הסכין, לעניין הדברים החמורים שהנאשם השמיע, אף מסרה שאיננה מפחדת ממנו. רק בהודעה המאוחרת מסרה שמפחדת שיגיע אליה הביתה ואת עניין הסכין.

ה. בשל מצבו הנפשי והרגשי הקשה של הנאשם לא בוצע עימות. הנאשם לא הצליח להרגע עקב מצוקתו ולא עקב מסוכנותו.

ו. ביום 22.2.2017 מוסרת המתלוננת הודעה נוספת ובמסגרתה היא מספרת סיפור חדש שהוא הבסיס לכתב האישום, בעוד שלדעתו יש לייחס משקל רב יותר להודעה הראשונה הספונטנית שנמסרה. הסברי המתלוננת בהודעה מדוע לא מסרה על הסכין חלשים. לא ניתן להתעלם גם בשלב דיוני זה מהפערים המשמעותיים באינפורמציה שמסרה.

ז. גם הבן של המתלוננת לא מסר לשכן על הסכין ולא על האיומים או חטיפת הטלפון והדברים אינם מוזכרים גם בתמלול של הודעת השכן למוקד 100.

ח. לגבי האישום השני, ב"כ הנאשם מפנה לדוח פעולה של בין נון נטלי, מיום 20/2 בשעה 10:15, בו השוטרים מעידים ואומרים שהנאשם מגיע לבית עם הרכב שלו כאשר הוא לא נראה טוב, רועד, נראה כסובל מהתקף חרדה והשוטרים נוסעים אחרי ההורים ושמים את הנאשם בחדר מיון בבאר יעקב.

ט. הנאשם פנה למתלוננת בזעקה לעזרה, אך לא רק אליה, אלא אפשר לראות שפנה גם בפייסבוק, לכל מי שיכול לשמוע, מאחר והיה במצוקה רגשית ברמה של התקף חרדה.

י. הנאשם אמר לפסיכיאטר כי אינו מעוניין עוד בקשר עם המתלוננת וכי הוא מבין שהקשר הזה נגמר

זזה מאחוריו.

יא. אין לראות בעבירת האיזמים שהושמעה כלפי האם ועיקרה איום בהתאבדות כעבירה נוספת ונלווית להפרת התנאים לאור מצבו של הנאשם והלך רוחו באותה עת. אין מדובר בעבירה כלפי המתלוננת.

יב. הנאשם נמצא במעצר כשבועיים ולאור ההיסטוריה שלו, תנאי המעצר קשים לו באופן מיוחד.

7. לעניין הבקשה לחילוט ההתחייבות ביקש ב"כ הנאשם לאור מכלול הנסיבות לא לחלט את מלוא הסכום.

8. לטענת המדינה אין כרסום בראיות. להלן טענותיה בתמצית:

א. המתלוננת מסרה הסבר בהודעתה לאופן מסירת הדברים בהודעה הראשונה. בעת גביית הודעה זו היתה בתחנת המשטרה יחד עם ילד בן 4 שלא מצאה לו סידור אחר. גם מהודעה ראשונה זו ברור שהמתלוננת נסערת מאד ותיארה אירוע אלים הכולל גם תקיפה פיזית.

ב. גפ הנאשם בהודעתו הראשונה מודה שהפך את הבית, את הארון והמטבח, מודה שדחף את המתלוננת ונגח בה מספר פעמים ומודה שהחבלות בעין ובחזה נגרמו על ידו. הנאשם מכחיש את הבעיטות ואת החבלה בשוק, אך מודה ששבר שולחן ואיים להתאבד.

ג. אכן, לא ניתן היה לבצע את העימות הראשון לאור התנהגותו של הנאשם. הנאשם צרח וגם כשמבוצע העימות הוא מנסה להתקרב למתלוננת ומתנהג בצורה בעייתית.

ד. חומר החקירה מצביע על קנאתנות ואובססיה כלפי המתלוננת, דבר המעצים את מסוכנותו.

ה. בתיק אינדיקציה לקושי של ההורים לפקח על הנאשם ולשמור עליו, לדאוג לקבלת הטיפול על ידו ולהרגיעו. ההפרה המיוחדת לנאשם בוצעה זמן קצר ביותר בתום תנאים מגבילים הכוללים פיקוח עליו ובעוד הוא נמצא בבית יחד עם ההורים. מכך ניתן ללמוד שהם לא הצליחו להביא לרגיעה במצבו ולמנוע את ההפרה.

ו. לאור זאת, יש לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, בטרם שקילת כל חלופה.

דין והכרעה:

9. מקריאת חומר הראיות בתיק החקירה עולה תשתית לכאורית המבססת את המיוחס לנאשם בכתב האישום. בתיק החקירה ראיות לאלימות פיסית בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת, כאשר הנאשם קושר עצמו למעשים גם לשיטתו בהודעתו הראשונה. בנסיבות אלה קיימות ראיות לכאורה מבוססות לליבת כתב האישום ובית המשפט לא יכריע בשלב הדיוני הזה בענייני מהימנות מובהקים שעניינם מחלוקת עובדתית בין הנאשם למתלוננת או הסברי המתלוננת להתפתחות מסוימת הקיימת בהודעותיה.

להלן תמצית עיקר הראיות בתיק:

הודעה מיום 16.2.2017 בשעה 5:07 - המתלוננת מספרת כי הייתה בת הזוג של הנאשם במשך 8 חודשים וכי שבועיים קודם לכן נפרדו. לטענתה, באותו ערב היתה במצב אינטימי עם ידי לאחר בילוי ופתאום נפתחה הדלת והנאשם נכנס מאוד נסער והחל לתקוף אותה בכאפות לפניו, נתן לה מכות, משך לה בשיער בכל הבית, הפך החוצה תכולה של ארונות, זרק את הכביסה במרפסת על הדשא, העיף שולחן שעמד בפרגולה והשולחן נשבר. המתלוננת מוסרת כי בנה בן ה - 11 היה עד לאירוע, אך לא לאלימות ומסרבת שייחקר. המתלוננת מסרבת ללכת למקלט לנשים מוכות ומוסרת כי אינה מפחדת.

הודעה מיום 16.2.2017 בשעה 12:46 - המתלוננת נשאלה מדוע לא פנתה לבדיקה רפואית והשיבה כי לא הרגישה צורך בכך, אך עדיין מרגישה חבולה.

הודעה מיום 16.2.2017 בשעה 19:41 - המתלוננת מסרבת לעימות עם הנאשם, בטענה שהיא עייפה ואינה מעוניינת לראות אותו.

הודעה מיום 20.2.2017 בשעה 21:29 - המתלוננת מוסרת כי הנאשם התקשר אליה ושלה לה הודעות בפלאפון, למרות תנאים מגבילים שנקבעו בהחלטת השחרור, לרבות תנאי הרחקה ואיסור יצירת קשר למשך 60 יום. לטענתה, הנאשם מסוגל לפגוע בה ובעצמו.

הודעה מיום 22.2.2017 בשעה 20:45 - המתלוננת מספרת כי היא והנאשם היו בזוגיות וחיו ביחד בביתה במושב כפר אחים, לטענתה, בזמן האירוע נשוא כתב האישום היו פרודים, לאחר שנפרדו כחודשיים וחצי קודם לכן ובמהלך נפרדו וחזרו שוב ושוב, תוך כדי שהמתלוננת עוזרת לנאשם לעבד את הפרידה ולקבל אותה כי כל הזמן היה לו קשה. במסגרת הודעה זו מפרטת המתלוננת את התקיפה ומזכירה לראשונה שימוש בסכין. כשנשאלת מדוע לא סיפרה על כך בעדותה הראשונה, מוסרת כי היתה נסערת ורק עכשיו נזכרת בדברים. בשלב זה, המתלוננת מסכימה לעימות וטוענת כי בכוונתה לעזוב את הבית בכפר אחים, כדי שהנאשם לא ימצא אותה יותר.

הודעה מיום 16.2.2017 בשעה 6:18 - הנאשם טוען כי חזר מחברים שלו והלך לביתה של המתלוננת כי התגעגע אליה. הדלת הייתה פתוחה ולכן נכנס לדירה ופתאום ראה שהיא עושה סקס עם מישהו אחר ואז טוען כי נשבר כולו, התחיל לבכות, התמוטט, היה נסער ובוכה. הודה שהפך את הבית והצטער על כך. לטענתו, נשבר ממה שראה ולכן התחיל להפוך את הארון. מכחיש כי היכה את יוליה, אך טוען כי היו ביניהם דחיפות כי המתלוננת ניסתה לעצור אותו והודה כי נגח בה מספר פעמים והודה כי גרם לה לחבלה בעין.

הודעה מיום 23.2.2017 בשעה 12:23 - הנאשם מכחיש כי נטל את הכסף מארנקה של המתלוננת, אלא לקח את מה שהיה על הרצפה. מכחיש כי תקף את המתלוננת, אך מודה כי הפך את הבית. הודה כי זרק את השולחן והרגלית שלו יצאה. ומודה כי החבלה בעינה של המתלוננת נגרמה מהדחיפות שהם דחפו אחד את השניה.

הודעה בכתב יד (לא מצויין מועד גבייתה) - הנאשם מכחיש כי איים שישרוף את הבית. מכחיש כי איים לרצוח את

המתלוננת ומכחיש כי איים להתאבד.

הודעה מיום 21.2.2017 בשעה 17:35 - הנאשם טוען כי הוא סובל מחרדות וממצב נפשי לא תקין ועל כן הוא צריך טיפול. לטענתו, המתלוננת לא מעניינת אותו יותר. כשנשאל לעניין התנאים המגבילים, השיב כי לא ידע שזה למשך 60 יום. לטענתו, התקשר ושלח הודעות לכולם, כדי לבקש עזרה.

12. הודעת גיל פלדמן (בעל הבית) מיום 17.2.2017 בשעה 13:02 - לטענתו, בנה של המתלוננת הגיע אליו ואמר לו לקרוא למשטרה כי אביאור חונק את אמא שלו. לדבריו הילד לא היה נסער בעת מסירת הדברים.

13. תמליל הודעה למוקד 100 - בתחילה מוסר בנה של המתלוננת כי חבר של אמא שלו מרביץ לה. לאחר מכן בעל הבית נוטל את הטלפון, מוסר כי הילד נסער, מסר שהחבר של האמא ממנו נפרדה הגיע, עושה בלאגן בבית, הוא עצמו לא ראה דבר אבל האיש מסוכן.

14. תמונות המתעדות חבלות וכן את הזירה.

15. הודעת אמו של הנאשם - ח ב מיום 21.2.2017 בשעה 16:14 - אמו של הנאשם מוסרת כי היא מודעת לתנאים שנקבעו בהחלטת השחרור של בית המשפט וכי היא ואחותה חתמו על הנאשם כערבות. לטענתה, לא ידעה כי הנאשם שלח הודעות למתלוננת, אלא רק לאחר שהמשטרה הגיעה. לטענתה, הנאשם צריך אשפוז ולא ברור לה מדוע הפסיכיאטר לא אשפז אותו.

16. דו"ח פעולה מיום 20.2.17 - בעקבות פניית המתלוננת עקב הפרת התנאים נותר קשר עם ההורים, כדי שיצרו קשר עם הנאשם. נוצר עמו קשר טלפוני והוא נשמע מאיים להתאבד, צועק ללא הרף, לא מסר איפה הוא נמצא ולא שיתף פעולה עם הוריו, לאחר זמן מה הנאשם חזר ברכבו, נראה רע והופנה למיין באר יעקב שם היה יחד עם הוריו.

17. מן התשתית הראייתית שפורטה לעיל, עולה עילת מעצר של מסוכנות של הנאשם. הראיות מצביעות על כך שהנאשם לא השלים עם הפרידה מהמתלוננת, הגיע לביתה בשעת לילה מאוחרת ללא הזמנה וללא הודעה, לאחר שכבר נפרדו. מהודעת המתלוננת עולה, כי נהגה באופן סבלני ומכיל כלפי הנאשם אשר מזה זמן איננו משלים עם הפרידה. את התנהגות הנאשם בבית המתלוננת לא ניתן לכנות אלא כאובדן שליטה והשתוללות חסרת מעצורים במהלכה גם פגע במתלוננת פיזית, פגע ברכוש והכל בנוכחות בנה בן ה-11 אשר נזעק להזעיק עזרה.

18. גם אם אניח לצורך הדיון, כי מעשי הפרת התנאים לא כוונו ישירות כלפי המתלוננת אלא נשלחו למכרים רבים יש גם בכך כדי להצביע על התנהגות פורצת גבולות, סוערת וחסרת שליטה של הנאשם. ואולם, מן הראיות עולה כי למתלוננת נשלחו גם הודעות עם תכנים ספציפיים המכוונים כלפיה. תכנים אלה תומכים בהתרשמות בדבר קושי בקבלת הפרידה ואובססיביות כלפי המתלוננת.

19. חוות הדעת הפסיכיאטרית המונחת בפניי מציינת בעיות נפשיות המצריכות אבחון וטיפול ואולם אין בה כדי לספק הסבר רפואי היכול להסביר את מכלול התנהגותו של הנאשם באירועים שבפניי.

המדובר בהתנהגות דרמטית, מופרזת, חסרת שליטה עצמית וחסרת מעצורים שלא ניתן להסבירה על ידי הסבר רפואי גרידא והיא מלמדת על מסוכנות. גם לו הנחתי במקרה זה כי מצבו הנפשי של הנאשם יכול להסביר את כל מכלול התנהגותו הרי שהתנהגות נמשכת על רקע זה, כאשר הנאשם אינו מצוי במעקב פסיכיאטרי רציף ואינו נוטל תרופות באופן סדיר מלמד על מסוכנות.

20. השאלה העומדת בפניי בשלב זה היא, האם לאור האמור לעיל ניתן לסמוך על החלופה המוצעת - פיקוח הוריו בבית הסבתא בנתניה, במקביל למעקב פסיכיאטרי, כדי לאזן את המסוכנות כלפי המתלוננת או שמא יש לקבל בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן קודם לכן.

21. שבתי ובחנתי את תיק החקירה ואת טענות הצדדים. בסופו של דבר אני סבורה כי שילוב של שני שיקולים עיקריים איננו מאפשר במקרה זה להורות על שחרור הנאשם לחלופת המעצר המוצעת ללא המלצה של שירות המבחן: מסוכנות הנאשם ואופייה כפי שפורט לעיל וספק משמעותי העולה מן התיק בדבר יכולתם של הורי הנאשם להרגיעו, לתת מענה למצוקתו הנפשית ולהביאם לשתף עמו פעולה, תוך הצבת גבולות ברורים וסמכותיים בכל הנוגע להבטחת שלומה הפיזי והנפשי של המתלוננת.

22. אדגיש, כי אכן בעת ביצוע העבירות נשוא אישום 2 לא היה הנאשם באופן רשמי תחת תנאי מגביל על ידי המפקחות, שכן ההגבלה הרשמית הסתיימה שעות ספורות קודם לכן. ואולם כאשר מדובר באמו של הנאשם, המודעת למצבו, שמסרה בעצמה לשוטרים כי עליו להיות מאושפז ולא פעלה למניעת ביצוע העבירות או לקבלת טיפול רפואי דחוף אלא לאחר הגעת השוטרים למקום - לא אוכל לסמוך על כך, שיהיה בידה לאיין את מסוכנות הנאשם ולהבטיח את שלומה הפיזי והנפשי של המתלוננת, ללא הערכת מסוכנות מקצועית והמלצה של שירות המבחן.

23. אני מגיעה למסקנה זו גם לאחר שלקחתי בחשבון את העובדה, כי הנאשם שוהה במעצר בהפרדה ותנאי מעצרו קשים עליו, ואת פרק הזמן הלא מבוטל הנדרש בימים אלה לקבלת תסקירים בעניינם של עצורים.

24. לאור זאת אני מורה לשירות המבחן לתת תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם ובו יבחן את חלופת המעצר המוצעת - מעצר בית מלא בבית סבתו בנתניה, תחת פיקוחם של הוריו: י ב ו ח ב, טלפון: ***.

אבקש, כי במסגרת הערכת המסוכנות ייצור קשר שירות המבחן גם עם המתלוננת. ב"כ המאשימה יעביר לקצינת המבחן פרטים לצורך יצירת קשר עם המתלוננת.

25. המזכירות תעביר למשרדי שירות המבחן העתק מהחלטה זו, מכתב האישום, הבקשה למעצר עד תום הליכים, פרוטוקול הדין מיום 6.3.17 וחוות הדעת הפסיכיאטרית.

26. תסקיר שירות המבחן יוגש בתוך 21 יום. תשומת לב שירות המבחן, כי מדובר בנאשם הסובל מקשיים נפשיים ושוהה במעצר בהפרדה ועל כן ייעשה מאמץ באופן מיוחד להגיש את התסקיר עוד קודם למועד זה.

27. עם קבלת התסקיר יתואם מועד לדין עם ב"כ הנאשם.

28. אשר לבקשת המדינה לחילוט ההתחייבות: החלטה בעניין זה תתקבל לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שכן אפשר ויהיה באמור בו להשפיע על שיקול דעת בית המשפט בהחלטה האם לחלט את מלוא הסכום או את חלקו.

29. בדיקת מסמכים ליום 30.3.17.

30. תיק החקירה מוחזר למדינה.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.